

ילדי הארץ

גליון 122
פדי בהנולות
פי' סיכון התפ"א

והעיקר לא לפחד

מדורי מוריין חוב שליט'א

דבר המשגיח

ילדים צדיקים ומטוקדים
שלום ונברכה!

רבנו הקדוש אמר: ליקוי מוותרין – מיח' ח' ב' י'זע, שהאדם ארייך לעבר על גשר צר מאד מאד, ומכלול והעיקר שלא יתפחד כלל! זה כלל ויסודות עצום בחסידות ברקלוב. כי הפאמאי לא מפחד מאף אחד רק מה, פחד זה הפך האמונה.

ילד שיזע טהרותו יתפרק נמצא בצל מיקום, וכמו שרבנו כתוב: ליקוי מוותרין ס' ח' ח' ב' "ה עפק, ואל תירא ואל תפחד ואל תחת, כי הוא יתפרק עפק ואצלה וקרוב לך ממש", הוא לא מפחד, הוא מאמין.

וכך למרות שהעלם הזה הוא גערן צר, למורות החתמו נזירות ומחסינות שיט בעולם הזה, אבל אם נזירה לו שחלילה נפל מההשר הצר, העיקר זה לא לפחד כלל! וכן כותב ר' נתן במקتاب עלים לרוחה (שיע'): "ונס מה ישיך שיהיה יסורים בעולם, כי ה' הוא בז'ה טוב איך שיך שייה יראה שום יסורים".

רבנו אמר שהעלם ר' נתן כותב בזה הטעם של צר והעיקר שלא יתפחד, ואם שיש שאומרים בדעותם שכבר נלו מונע רשות רופש ויטיט ומקומות מטפחים,

אדרבא ואדרבא זה האיש בודאי אין ארייך לפחד עד כי הכל גם עתה אני יודע שארכינו לקות ויפנות לה' ולקרא אוטו גם מגילותם באלו בבחינת צפוי מים על ראש אמרי נגרתי קראתי שמק' ה' מבור פחרתו... וכל אלו מדובר אמתאים שבתבתי הם הם בעצמן השר האמת שבל המראות ומפחדים שה' מתירא מאייה בפי אדים שעמדו בגנו, היה הפל שנות והבל ובחנוך היה לו יראות ופחדים מהם, כי מה יעשה לו אדם.

א גוט שבט
המשגיח נפתח ביך.

רבנו אומר בטורה קנייד שכל היסורים שאנו חנו רואים, זה בא בגין שאדם מפחד, מפני שהוא את היסורים. אמר רבנו ר' י"ע פי' יש ראות נפולות וכל היסורים ומהدينים שיש לאדם כלם הם מהיראות הנפולות שנפלו בתוך זה הדבר ש害怕ך ויש לו יסורים בכלל זה שאדם מפחד, יש לו חששות, יש לו פחדים, זה מה שפחדך עלייך את היסורים. ואם אדם היה לו בטחון מלא בה', שה' הוא בלו טוב והוא רוצה להראות את הרחבות וזה בכלל לא שיך שייה יסורים בעולם, כי ה' הוא בז'ה טוב איך שיך שייה יראה שום יסורים?

רבנו אמר שהפל זה רק בא מהיראות הנפולות שנפלו בתוך זה מהךך לזכר זהה כמ' להזכיר לו. איך יש לכך בזה להזכיר לי כי אני מפחד ממענו?

שיעור קריון מלך שני אומר רבנו "יענין היראות והפחדים שאדם מותיר ומפחד על פי הרבה מפה דבריהם, כמו מנג'אים שאינם יכולים לਮיציק לו כלל והזכר נראה, וכל הרים עוברים לו עם פחדים", פחדים, הוא מפחד מזיה, מה זה גיאד לו? מה זה עישלה לו? "ומזכר נראה שرك בשוו בשאדים מסתלק ושוב על הארץ ורגליו אל הדלת אז יהיה לו שוב הדעת באמות ויסתכל על עצמו ויראה האמת שבל המראות ומפחדים שה' מתירא מאייה בפי אדים שעמדו בגנו, היה הפל שנות והבל ובחנוך היה לו יראות ופחדים מהם, כי מה יעשה לו אדם."

מה אדם יוכל לעשות לו? מה יש לו מפני? וכך לענין הפתאות, כי אז יראה רטיב אשר ביחס כליה בהבל נקיו בשנותיהם ובלבוליהם.

בעין הנדשה

מערת אלדר – טול מס' 12 - תשפ"א

רוזאים ניסים

יש לרabb ישן שניסתי זמן רב למכור ולא הלח, לא עוזר לי פרסומת, אף אחד לא רצה לKNOWN את הרabb.

לאחר ייאוש שמתי את הרabb בתרנינה אצל אמא שלוי.

אחר חצי שנה בליליה, אני אומר: "ה' עם הרabb נמכר אני נותן מעשרות לילדי הצדיק".

הלא יאומן קרה, בבוקר התקשר אדם שעוד באותו יום בא לראות את הרabb ונכח אותו מיד.

כל אלה הפוגנים אליו בשאלות, וכן ללמידה תורה עם מספר מסויים של תלמידים. בין התלמידים הללו זכית להימנות גם אני.

פעם סיפרתי לו כי לרجل עסקי צורך צרי אין לנו לספרך. הוא שמח מאד על כך וביקש ממוני לסור אליכם ולהביא לכם דרישת שלומו הלבבית".

רבי אשר ואשתו קבלו את הבשורה הזאת בשמחה גדולה. ברם הם לא ידעו כלל כי מאז עזב היהודי הזה את אשכנז, חלו שינויים גדולים לרעה בחיו של האסיר האומלל בכלא.

מלחמות האזרחים הילכה ונתלקחה יותר ויותר. כל ארץ אשכנז דמתה לשדה קטל אחד, בו אח שוחט את אחיו. תנאי החירום הקשים השפיעו לרעה גם על חייו הכללי עד כי נשלחו מרבי מאיר כל זכוויותיו המיוודות. יסורי גופו ונפשו הלאו וקשו מיום ליום; וכך היה חייו הולכים ודועכים לאט, כשהלהבת עוממת של נר, עד אשר נסתלקה נשמו התהורה והזוכה מן הגוף המעונה והמיוסר.

אולם גם לאחר פטירתו לא הירפה ממנו גורלו המר. נסיך אגוזהיים החליט החלטה שטנית, כי לא יתן להביא את רבי מאיר לקבורת ישראל עד אשר ישלמו לו היהודים סכום גדול של כופר. תנאי הקופר היו כה קשים וחמורים, עד שגם הנמה היה למלא אחר דרישתו.

ארבע עשרה שנה רצופות היה גופו של רבי מאיר מוטל בכלא ולא הובא למנוחתו האחרון. שבוי היה בחיו ובמוות. בדברי הימים מעתים הם מאי הקדושים כדוגמת רבי מאיר זה.

רק בשנת הארבע עשרה נתעורר לבו של יהודי עשיר מפרנקפורט, רב נכסים ורב פעלים, בשם אלכסנדר זיסקינד, שפייר את כספו וعملו ועשה את כל אשר בידו, עד שהצילה לשחרר את גופו של רבי מאיר מן הכלא ולהביאו לקבורת ישראל בעיר ורמיזא, בכבוד גדול הרاءו לו.

בסוף סוף זכה רבנו מאיר הקדוש להגיע אל המנוחה, אחרי אשר נגזה ממנו גם בחיו וגם במותו.

סוף.

ובפרט עם צפְרִינְיוֹ, שֶׁמַא יַתְלֵשׁ שער, ובפרט בזקן צרייך להזהר, שללא יחפץ ואפללו בנחת, וכי שָׁשִׁישׁ לו בשער דבר המצערין, יזהר להסירו בנחת.

לקבול את העלון במילוי מיידי שבוע או לכל עניין אחר - שלחו הוזנה ל: N0527156621@gmail.com

למן שם באלהבה

סיפור מהשנים | פרק ט"ז

תקציר: הגיע לרי אשר לטוליטולה אורחה מאשכנז עם דרישת שלום מחמי ר' מאיר.

רבי אשר לא ידע את נפשו מרווח התרגשות וגיל הוא אהז בידו של הזר והביאו מהר אל חדרה של אשתו שרה.

"שרה! קרא בקול נרגש - הגישי נא לפני האורה הזאת ממיטב הכבוד. הוא בא מארץ אשכנז ומביא דרישת שלום חיים מאבא".

ענינה של שרה אורו. היא נשמה עמוקות ופלטה נשחת רוחה. חיש מהר קראה לשרתת ואמרה לה להגיש לפניה האורה מן הטוב והמושבched שבבית.

רבי אשר ושרה המתינו בקוצר רוח עד אשר יסעד האורה את סעודתו וישיב את נפשו, כדי לשם מעמפני פרטים על חייו של אבא בכלא.

אחרי שסייעים האורה את סעודתו. וברך על המזון, פתח ואמר בשפה מתונה.

"מיד לאחריי יציאתכם לספרד חרדו כל הקהילות מאי גורלו של ארבע האומל. חוותים היינו פנו תבער חמתו של המלך וייסר את הרוב ביסורים קשים. אולם נפלאות דרכי האלוקים. לעולם אין האדם יכול להשיג בהבנתו הדלה את התנהוגת של ההשגהה העליונה. ניסים, הריני אומר לכם, ניסים אמתיים גילה האלוקים לרובנו הקדוש. לפטע פתאות נכרמו רחמי של המלך על אביכם ונתן הוראה למפקחי הכלא, להעניק לו כל מיני זכויות והקלות. ספרינו הענקית של הרוב, אשר

במשך שנים ובות עמדה בroteinborg עזובה ומיתמתה, הועברה בראשות המלך אל הכלא, כדי שיוכל הרוב האסיר להשתמש בה.

אין מילים בפי לתאר לפניכם את גודל שmachתו בשעה שקיבל את ספריו. הוא צהה בתוניק הרואה את אימוי אחורי התקופה ממושכת. בעדינותו רבה הסיר מעליהם את האבק, שנטבך על גבם במשך השנים, ובאהבה לאינו קץ העтир נשיקות על כל דף זוֹף.

שמחתו גדלה שבעתיים, כאשר הגיעה ההוראה לתת לו חדר מרוחם מוצף אויר ואור, שיוכל בו לעסוק בתורה מתוך הרחבה הדעת. לאחר מכן ניתנה לו גם הרשות להשיב תשובות בכתב

כלאכת הגוזז -

ל"ט מלאכות שבת

מלוקט מושלחן ערוך ומוגדרי הפסוקים

○ בمبرשת (לא מסרק) העשיה משער רך, אסרו לסרק את השערות, אבל מתר לסרק את שערותיו עם המברשת ולהבדילו בינוין או בمبرשת העשיה משער רך.

○ מפרק לחפץ (לגרד) בשער ראשוני בנתה, (או בגופו אף במקום שעיר) ויזהר שלא יחפץ בכלל, וכן בידיו לא יחפץ בחזק, וכן לא יחפץ מרבה

שם _____ משפחה _____ ת"ת _____ כיתה _____
 את התשובות אפשר להגיש עד יום ד'. • היפותרים נכוונה יכנסו להגלה.
 ניתן לשולח תשובה לפקס: 077-9305-317. לעוניים ושבות בפקס להשאיר משלפנו שוכן לחזור.
פרסים מיוחדים למשתתפים בחברה לאמירת תהילים על עם ישראל

האם מטר לסייע בשכט את השער עם מבשתך? (ליט מלאכות שבת)

היהודי ענה כי אכן יש אצלו חבילה אחת מאותה התקב.
"לֹא מֵהָרָה וְהַבָּא אֶתְהָא אֶלְיָה, אֶל תִּתְמַהֵמָה אֲפִרְעָע!" קָרָא אֶלְיוֹן הָאָדוֹן.

היהודי הביא את החבילה, והאדון והאדונית החלו לעשות בתענוג רב.

ויאמר האדון להיהודי: **מושקה** (כך כונו היהודים על ידי הפריצים), **יען כי על ידך היה לי תענוג גדול כזה. הנני מוחל לך מחובי שיש לי אצלך על הארץendi מהה רובל!** ותאמר גם **האדונית: עברו התענוג שהיה גם לי מהתק שלק הנני מוחלת לך גם כזו מאה רובל!**

ובאשר שכל החוב הגיע אך למאתיים רובל, לא נשאר עוד היהודי חייב מאומה לאדון. ויעש אותו TICK חוצה שכירות חדש, להשאייר גם להבא את בית המרוזח אצל.

ביום המחרת, נסע היהודי לעיר, וכי באשר עבר לפני החנות אשר בה כנו תלמיד עבור האדון, אמר לו בעל החנות – שידע שהוא מכיר את הפרץ – **"מה זאת היה אتمול עם המשרת של האדון, כי בא לקנות אצל TICK, וגם הכינויי בעבו רחבה עם TICK, ונסע מכאן ושכח לחתה אותו?"!**

או אז הבין היהודי את הנס הגדול אשר הראה לו כי יתרברך בזכות תפלותו של הצדיק.

המעשה הזה שמעתי מפי איש זקן, שהיהודי בעל בית המרוזח היה גיסו.

יינו הוא גבורות, וחלב הוא רפואי שהוא מאכל תינוקות רפאים.
על כן נמשלת התורה בין וחלב כי צרכינו לשתי הבחינות האלוי להמשבת התורה בטקון, כפי שנאמר בז' (שמאלאם עזיזנו העצמי פשחיה יוצא למלחמה מיה מתקשה עצמו בעז, ובשחיה עוסק בתורה מיה מעוז עצמו בתולעת). (לקויה גוילה הי' יי'א)

משל בرسلב

בימים ההם, במורח אירופה, התפרנסו יהודים רבים מבתי מרזח, אותם שכרו מהפריצים המקומיים.

וכך, בעל בית מרזח אחד, אותו החזיק בשכירות מהפרץ, האדון, בא אל רב נחמייה יחיאל מביכוב, בנו של "היהודי הקדוש", רביע יעקב יצחק מפשיסחה זצ"ל, והתאונן לפניו כי הוא נשאר חייב לאדון סכום של מאתיים רובל עbor השכירות, והיות שאין לו כדי לשלם, החליט האדון לגרשו ולנסלו מהשכירות, וממילא, הוא ישאר בעירום ובchosser כל.

שאל אותו רב נחמייה:
המעשן אתה טוטין [טבק, סיגריות] ויאמר בעל בית המרזח: הון.

וישאלחו איזה טבק אתה מעשן? השיב: מין פלוני.
ויאמר לו זקנינו קנה לך פה חבילה אחרת, מטבק אחר הנקרא בשם פלוני, ותשע לביתך. והיה אם יקרואך אל האדון תלך אליו, אך מעצמך, בלי קראאה, לא תלך.

היהודי נסע לבתו וקיים את דברי הצדיק.

והי בלילה והנה המשרת של הפרץ דופק על דלתו וקורא אותו אל הפרץ.

והי כבאו וישאלחו האדון: **אמור נא לי אולי יש אתק טבק מהמין פלוני? זה חצי לילה אני והאדונית איננו יכולים לישון, שכן הורגלו תמיד לעשן טרם לכתינו לישון, והיום נסע המשרת שלי לעיר לקנות TICK וישב ריקם, באמרו כי החנות שאך בה לבדה נמצאת למכור התקב הזה – סגורה.**

ספר שהבעל שם טוב זכייל התפלל פעם אחת עם החבראן שלו, והתפללו בחתולחבות גדוֹל מאיד פְּרָךְ, אחר כד בְּשַׁגְּמָרְוֹ תִּפְלַתְּסֵם צוֹב צ'יל הוא בְּפָנָם ועופות, אחר כד ענָה ואמר להם בעת שעיריות מטפלים חכמי הבעל כד בְּכָל אֲכָד מִכְּבָשָׂבָת שֶׁל בְּמִתְּלַחְבָּות וּבְכְּבָקָות כֹּזֶה, שאטם מתפללים במתלהבאות ובכבקות דודול עלייכם, ועל כד זה נתעורר לפעללה קטרוג דודול עלייכם, ונשר בבל נאחה טמונה חס ושלום כcmbear במתורה הנאור בלילה הפ"ל א), ועל כן ארכינו בשביב זה לבד להתגבר מואד בתפלות ואקלות להשם יתברך שיעורו לבטול גם את זאת, מבואר שם ויזמות לעונת אמתית:

כבוד אב ואם

שובות והלכות על המינוחה החשובה

... כשהיה הרב ברוך טולדנו ילך קטן הוא חלה במחלה מעיים. כאבים עזים פיתלו את גופו. באחד הימים ישב ברוך הקטן

בחדרו וזעק מכבים, הרב שלום מאשא ישב לצדיו וניסה להקל על כאבו.

בחלוֹף רגעים מס'ר שמע ברוך הקטן את צעדיו של אביו. תכֹף ריסן את קולו, סתם את כאבו והתנהג כאילו הוא חש בטוב. נכנס אביו ושאלו:

"ברוך, מה שלומך? איך אתה מרגיש היום?"

"ברוך ה' טוב יותר, יוממים אני אחזר בעוזת ה' לישיבת" השיב בנו. נשק לו אביו על מצחו ויצא מהחדר.

רק נסגרה הדלת תפס ברוך הקטן את בטנו והחל ליזוק מכאב. הרב שלום מאשא שיבש בחדר שאל את ברוך: "מדוע שתתקת? מדוע לא סיפרת לאביך על האכבים העזים שיש לך?"

הшиб לו ברוך: "מספיק אני בצער, אין רוחה שגム אבי הצדק יהיה בצער..."

כבוד הורים היא מצווה הטומנת בתוכה "בית חרושת" למצות ומעשים טובים, אל תהפוך את בית החרושת" זהה למקום שומם ולא מנוצל...

רבנו האר"י הקדוש זי"ע אמר, שפעפתם מהצלחה וمبرיאות ומפרנסת ובכל שאר פרזרים הטובים של האדים גמץאים אכל אביו, וככל שהאדים מכבד את הזריו יותר, כד הוא יהיה מצלח ומברך הרבה יותר, ומהפך גם כן.

ורבי דוד אבומצקה שליט"א אמר לאמד הרבענים, **שתשעים אחים של האנשים שבאים אליו עם צרות, זה בגל חסר בבוד אב ואם...**

לחשוך בעיר

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק'

בנדיים פלאס המשגיח	ידי אשרא'	ליהו טלאפוני	בהוראת קבע	בהתעתה בנקאית
--------------------	-----------	--------------	------------	---------------

חניון עליון טלפון: 02.532.532.4 טלפון: 2	הרב נפתלי בון היין טלפון: 052.715.6621	כבוד נביופש ידי הצדיק	קוד מוסד 27397 על שם	בנק מרכז א"י סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"
--	---	--------------------------	----------------------------	--

רפואת
שלמה

שם שמו בן אסתר,
לדור חמישים בן שון
אוודיליא.
לאה בת שרינה
אסתר.
שלמה בן פרוטניה.
אסתרו בת רבקה,
אוריה בת אורת.
ישעיה בן מושה
מעיין.
סעודה בן לונה.
חות מל בת לונה.
נתן בן מרום.
ישראל מאיר בן
לאה.
נתן בן אודל.
צינה בת מל.
abhängig בן אסתר.

זרע של
קיימה

אביהו בן שרה.
שושנה מיטל בת
דינה.
ציזוג הילון
נתן בן מרום.

ודי רצון מון קדם אבוחנן די בשמיा
שתוכנו בוכות הכל פיהם של תנימות של
בית רכו שאין בדם חטא לבל היושעות
ברוקנית.

חברת התקוֹן הַכְּלִיל בשבת

17:00 – 18:00

חברת אבות וبنין בשבת

18:00 – 19:00

חברות התקוֹן הקבועות בימיות הדקה

17:20 – 18:40

חברת תהילים למשען עם ישאל

19:20 – 20:00

כלם מזומנים לבוא באקט אישין,

מצפה לראותכם

המשונת

